

Bemærkninger til forslaget

Med lov nr. 361 af 6. juni 2002 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven blev der bl.a. gennemført en ny regel om såkaldt starthjælp til personer, der ikke har boet i Danmark i sammenlagt 7 år af de sidste 8 år. Introduktionsydelsen til udlændinge omfattet af integrationsloven blev samtidig ændret således, at den svarer til satserne for starthjælp. Der henvises til lovforslag nr. L 126, folketingsåret 2001-02, 2. samling, Folketingets Forhandlinger side 3951, 7088 og 7850, tillæg A side 4092 og 4124, tillæg B side 1358 og 1649 samt tillæg C side 668. Reglerne er siden ændret med lov nr. 1040 af 17. december 2002, jf. lovforslag nr. L 89, folketingsåret 2002-03, Folketingets Forhandlinger side 1449 og 2383 samt tillæg A side 2019 og 2026.

Siden de nye regler om starthjælp trådte i kraft den 1. juli 2002, har det – efter forslagsstillernes opfattelse ikke overraskende – vist sig, at de personer, der er henvist til at klare sig for starthjælpen, har overordentlig svært ved det. Det giver naturligvis først og fremmest store problemer for dem selv, men det er heller ikke helt problemfrit for de kommuner, de bor i.

Da de nye regler om starthjælp blev indført, anførte regeringen, at formålet med dem var at få flere i arbejde og færre på offentlig forsørgelse. Eller sagt på en anden måde: ved at sætte starthjælpen så lavt, at man dårligt kan leve for den, håbede regeringen, at flere nytilkomne udlændinge ville finde et arbejde og dermed blive integreret på arbejdsmarkedet og i det danske samfund.

Integrationsministeren har dog tilsyneladende selv erkendt, at det er overordentlig svært for de nytilkomne udlændinge at finde et arbejde. Under førstebehandling af lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af aktiverings- og undervisningsindsatsen over for voksne asylansøgere m.v. og af systemet vedrørende udbetaling af kontante ydelser til asylansøgere m.v.)) sagde ministeren bl.a., at » ... hvis nu LO accepterer, at asylsøgere kan komme ud og arbejde på almindelige vilkår, om regeringen så vil gå med til det, er svaret et klart nej. Det skyldes det usandsynlige besvær, vi har i alle

kommuner med at finde job til dem, der har fået asyl. Det er en gigantisk opgave. Jeg var i går i en sjællandsk kommune, hvor man har mellem 80 og 90 nyankomne. Sidste år var kun seks af dem i arbejde, og nu er man kommet op på 11. Det vidner lidt om opgavens omfang.«

Erfaringerne fra det halve år, loven har virket, har da også vist, at udlændinge på starthjælp bruger al deres energi på at overleve og således ikke har psykiske ressourcer til også at søge arbejde.

I Fyens Stiftstidende den 17. januar 2003 har socialdirektøren i Faaborg Kommune svaret på spørgsmål om, hvad satserne for starthjælp konkret indebærer for en familie med 2 voksne og 6 børn. Regnestykket ser sådan ud: Efter skat har familien en nettoydelse på 8.843 kr. pr. måned til rådighed. Herfra skal trækkes 3.459 kr. til husleje, som er en fast takst for indkvarteringsbolig, således at rådighedsbeløbet netto bliver 5.384 kr. Dertil kommer børnecheck på 5.016 kr., så familiens samlede rådighedsbeløb bliver 10.400 kr., eller 43,33 kr. pr. dag pr. person. Dette beløb skal dække mad, beklædning, andre personlige fornødenheder, fritidsinteresser, transport m.m.

Til Politiken den 13. januar 2003 har integrationschefen i Hedensted og Juelsminde Kommuner udtalt, at ingen af de familier, som de to kommuner siden den 1. juli 2002 har modtaget, har kunnet klare sig på denne lave ydelse. »Samtlige familier har vi måttet give ekstra hjælp. De får boligtillæg, og derudover må vi give dem penge til buskort, så de kan komme på sprogskole. De har også fået penge til vintertøj til børnene og til medicin. Starthjælpen er så lav, at ingen kan klare en ekstra udgift«, udtaler integrationschefen til avisen.

I samme artikel udtaler borgmesteren i Faaborg Kommune: »Siden 1. juli har vi modtaget 27 flygtninge og indvandrere – ingen har arbejde. Vi gør alt, hvad vi kan, men det er svært, når man kun har været i byen i få måneder og ikke taler dansk. ... De fleste bor uden for byen og skal til sprogundervisning. Deres ydelse rækker ikke til busbilletter, og derfor får de gratis bus-